SVOBODA  СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 29. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1990 Ч. 29. РІК XCVII.

„МИЛОСЕРДНИЙ ДЕСАНТ З-ЗА ОКЕАНУ"

Джерзі Сиτі, Н.Дж. — Під таким заголовком газета „Радянська Україна" подала інформацію про приземлення в понеділок, 12-го лютого, на Бориспільському летовищі в Києві великого транспортового літака з ліками, харчами, одягом, милом тощо, що їх зібрали і переслали українці із ЗСА і Канади в рамках дій Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля.

Гостей з Америки вітали на летовищі прем'єр-міністер УССР К. Масик, міністер охорони здоров'я Ю. Спіженко, голова Товариства Червоного Хреста І. Усіченко, представники НРУП І. Драч, В. Яворівський і Д. Павличко. Були численні громадяни з синьо-жовтими прапорами.

В імені Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля промовляв його голова проф. Т. Гунчак.

Приземлення літака передавалось всесоюзною телевізійною мережею під час програми новинок „Время". Однак в українській телевізії не показали людей із синьо-жовтими прапорами.

„ВАНДАЛИ" ЗНИЩИЛИ В КИЄВІ РОБІТНЮ І МУЗЕЙ І. ГОНЧАРА

Київ. — Газета „Молодь України", орган Центрального Комітету ЛКСМ (комсомолу) України, надрукувала у числі з 25-го січня довшу інформацію Анатолія Зубкова п.з. „Гончар і вандали". Йдеться про знищення нібито „вандалами", а насправді кагебістами, робітні і музею відомого скульптора, художника та етнографа Івана М. Гончара.

Газета пише: „У тролейбусах і метро, просто на вулицях і в своєрідному київському „Гайд-парку", яким став підземний перехід на площі Жовтневої революції, де щовечора вирують пристрасті неформалів, які обговорюють різноманітні політичні події, сьогодні розмови точаться про напад на оселю і унікальний домашній музей Івана Гончара. Тут можна почути й такі подробиці, від яких у щирих шанувальників української культури мороз іде по шкірі. Мовляв, нападники повністю розгромили музей і пограбували колекції старовинних ікон, пошматували альбоми 'Україна і українці', створенню яких ентузіяст - етнограф присвятив усе своє життя, розтрощили його скульптурні і живописні твори".

Далі кореспондент описує, що, мовляв, цим випадком „турбувалися" працівники Українського Фонду Культури, а також начальник Печерського райвідділу внутрішніх справ Києва полковник міліції Б.М. Школьний, який відклав „інші „гарячі справи" і приїхав на місце випадку. „Пригнічений і стомлений скульптор стояв у своїй майстерні біля купи розбитого черепʼя, яке нещодавно було скульптурними портретами видатних діячів нашого народу", — пише газета.

Продовжуючи розповідати про жахливий бандитський злочин „хлопців з КҐБ", що їх чомусь газета називає хуліганами, автор каже: „...Ось тут, у подвір'ї, біля доріжки, що веде до хати, стояли скульптурні портрети Богдана Хмельницького, Максима Залізняка, Івана Гонти та Олекси Довбуша, — скрушно хитає головою І. Гончар. — це були оригінали моїх творів, виконані в гіпсі й оргсклі. З фотографій ці скульптури знають по всій Україні, та й не лише у нас, а й у Канаді, Америці, Австралії... Тепер від них лишилися лише фотознімки та купа черепків. У Івана Макаровича від хвилювання затремтіли губи, коли він розповідав свою біду. Власне, це не лише його особиста біда, але й наш спільний народній біль, злочин, скоєний проти всієї нашої культури й людяності".

Автор інформації запитує чи будуть злочинці притягнуті до відповідальности. Представники міліції кажуть, що справу „розслідують", але досі їм не вдалося розкрити „зловмисників".

„Поки злодіїв не зловлено, крапки над 'і' ставити, певна річ, ще зарано. Але і зараз можна бути певним, — є, мабуть, якісь темні сили, яким, дуже хотілося б підігріти пристрасті на національному ґрунті, щоб спровокувати гарячі голови, особливо молодих неформалів, на необдумані дії для того, аби опісля застосувати до них тверду руку", — каже автор інформації.

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ І СПІВУ

Мейплвуд, Н. Дж. — Секція Комітету Допомоги Україні при Відділі УАКРади, Нюарк, Н.Дж., влаштовує концерт української музики і співу, який відбудеться в четвер, 15-го лютого, о год. 7:30 вечора, в українській православній церкві св. Вознесіння, 650-652 Ірвінгтон аве. В концерті візьмуть участь артисти з України: солістка Київської Опери Ірина Даць (сопрано), та український ансамбль Київської філгармонії „Рідні наспіви", мистецький керівник — Анатолій Мамалига. Дохід з концерту призначений на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля. Вступ — 10 дол.

Появилася книжка І. Каменецького про Вінницю

Торонто-Ню Йорк. — Минулого року, виданням Українського Історичного Товариства, Фундації ім. Багряного та Українського Дослідного та Документального Центру, вийшла в твердій обкладинці 260-сторінкова люксусово видана книжка англійською мовою за редакцією д-ра Ігоря Каменецького, професора порівняльних політичних систем та міжнародних відносин у Центральному Мичиґенському університеті, де він навчає від 1957 року. Його спеціяльності є справа Східньої Европи і СССР, як теж міжнародного розвою. Поміж його більшими публікаціями є його праці — „Окупація України Гітлером", „Таємний плян нацистів для Східньої Европи" і „Націоналізм та правa людини: процес модернізації в СССР".

Остання його праця, під заголовком якої зазначає, що це є матеріяли сталінської політики знищення України під час великої чистки 1936-38 років, ілюструє 1937-88 роки у Вінниці, що було засекреченим місцем вбивства тисячів невинних чоловіків і жінок, замордованих і похованих у масових гробах. Цю брутальну екзекуцію виконувала сталінська служба НКВД. Публікація проф. І. Каменецького книжки особливо на часі з уваги на горбачовську політику гласности й його заклик до совєтських істориків виповнити „білі плями" в совєтській історії, вказуючи на правдиві факти.

Книжку цю ціною 25 дол можна набути, звернувшись на адресу: The Ukrainian Historical Association, P.O. Box 312, Kent., Ohio 44240.

„ЄДНАННЯ РУК І СЕРДЕЦЬ"

Київ. — Під таким заголовком кореспондент газети „Культура і Життя", яка є органом міністерства культури УССР та Республіканського комітету профспілки працівників культури, описує про живий ланцюг, що його влаштували з ініціятиви Народного Руху України за Перебудову українці в неділю, 21-го січня, відзначуючи таким способом Акт Соборности України, підписаний 22-го січня 1919 року в Києві представниками урядів УНР і ЗУНР.

О. Заєць пише, що питання, пов'язані з історією, становлення української державности, сьогодні хвилюють багатьох. Про це свідчить і живий ланцюг, що з'єднав минулої неділі (21-го січня) Київ і Львів.

Київ певно ще не бачив стільки синьо-жовтих прапорів за всю свою історію, — пише згаданий кореспондент у числі газети з 28-го січня. Та й день соборної України відзначався так широко вперше від 22-го січня 1919 року.

„Об одинадцятій годині, — пише О. Заєць, — я виїхав на Житомирське шосе. Вздовж проїжджої частини вже стояли групи людей з національною символікою, стрічками, пов'язаними з написом 'Рух'. Ближче до дванадцятої години учасники акції вишикувались у символічний живий ланцюг. Біля Села Мила — юнаки і дівчата, старші товариші із зеленими прапорами. Значний відрізок дороги зайняли представники первинних осередків української асоціяції 'Зелений світ'... 'Зелені' стали в ланцюг разом з членами РУХу, інших неформальних організацій, об'єднаних в Демократичний бльок, щоб засвідчити свою небайдужість до питань суверенітету й економічної незалежности республіки... До речі, на різних ділянках живої суб'язі стояли народні депутати СССР, О. Гончар, Д. Павличко, В. Яворівський, С. Конєв, Р. Братунь та інші".

Кореспондент газети згадує також про „політичну культуру" деяких людей, які, або затратили національну свідомість, або є повними ігнорантами до почувань місцевого населення. Один з таких приїжджих з Харкова був вражений побаченим. „Що думаєте про живий ланцюг єднання? — запитую. Розстріляв би всіх... На Червоноармійській площі сивий дідусь з орденськими планками, угледівши національну символіку, кинувся з брудною лайкою до юнаків: „Бач, розпустили вас, Сталіна б сюди..."

О. Заєць закінчує свій репортаж свого роду повченням: „Нам треба сповідувати гуманістичні ідеї. Екстремістські крайнощі ще ніколи не проростали добрим зерном, доброти, єдности, а лише породжували гострого розбрату".

Звідомлення про живий ланцюг помістили також інші українномовні газети в Україні, а деякі, як „Молодь України" (ч. 19 з 28-го січня) помістила навіть, у противаry ланцюгової інформацію про „живий зв'язок поколінь", у якому розповідається про „посічений кулями і осколками 'Арсенал', коли в Києві було піднято збройне повстання проти Центральної ради".

О. Слободяник, мол. здобуває нагороди

Ню Йорк. — Олександер Слободяник, мол., який виступив перед українською публікою в серії „Музика в Інституті" 28-го жовтня 1989 року в Ню Йорку разом із своїм батьком, відомим піяністом та викликав своєю грою велике захоплення, здобуває тепер успіхи в американському музичному світі.

У вівторок, 6-го січня повідомлено, що він здобув перше місце у престижевих у музичному американському міжнародні авдиції для молодих артистів. Крім нього виграла 24-літня співачка Дон Котоскі і 29-літній Тад Памер, що грає на клярнеті. Здобуття першого місця у тому міжнародному виступі молодих артистів відкриває шлях до дальшої музичної кар'єри, а першуни виступають у концертах в Ню Йорку та Вашінгтоні,як і в інших містах ЗСА.

О. Слободяник, мол.

О. Слободяник буде репрезентувати молодих артистів на концертах впродовж трьох років.

Крім того успіху, О. Слободяник мол., якому лише 15 років, виграв нагороду солістів Ричмонд симфонії. Це дасть йому можливість концертувати з цією оркестрою.

Одночасно мистецький директор відомої музичної школи і фестивалю у Марльборо, Рудольф Серкін, повідомив, що з-посеред сотень аплікантів, О. Слободяник мол., дістав повну стипендію на літо 1990 року. Ця музична школа спеціялізується в камерній музиці , а її концерти відомі в ЗСА і Европі.

КОНЦЕРТ ТРІО МАРЕНИЧІВ

Ню Йорк. — Тут в неділю, 18-го лютого, в авдиторії школи Вашінгтон Ірвінг, 40 Ірвінг пл., відбудеться два концерти тріо Мареничів. Початок першого концерту — о год. 2:30 по полудні, другого — о год. 7-ій вечора. У вівторок, 20-го лютого, тріо Мареничів виступить у Кергонксоні, Н. Й., в середу, 21-го лютого — в Бавнд Бруку, Н.Дж УКЦентр, 135 Дейвидсон ав., в четвер, 22-го лютого, в Йонкерсі, Н. Й., УКЦентр 301 Палісейд аве. Початок концертів — о год. 7:30 вечора.

Музики України шукають співпраці з музиками діяспори

Ню Йорк. — З Києва і Львова наспіли відомості, що тамошні українські музики дуже зацікавлені творчістю українських музик в Америці і Канаді. Спілку Композиторів України у Львові очолює тепер Мирослав Скорик. Із галицьких передвоєнних композиторів живе ще Микола Колесса, тепер уже 86-літній. Най видатніші три передвоєнні музики: Барвінський, Людкевич і Нижанківський відійшли у вічність.

У Львові виконували недавно на одному концерті на телевізійній мережі скрипкові й віолончелеві твори Антона Рудницького найбільш відомого із закор-

(Закінчення на стор. 3)

УЗАКОНЕНО НРУП

Київ (ПС УГС і НРУП). — Анатолій Даценко повідомляє, що у п'ятницю, 9-го лютого Рада Міністрів УССР зареєструвала статут Народного Руху України за Перебудову і узаконила НРУП як організацію.

У зв'язку з цією радісною подією по всій Україні пройшли багатолюдні мітинги. Слід відзначити, що мітинги пройшли не лише в обласних і великих містах, але й у районових центрах, містечках та селах України. Розпочалися мітинги в п'ятницю після повідомлення про реєстрацію НРУП і продовжувалися в суботу і неділю, 10-го та 11-го лютого.

Найголовніший мітинг відбувся в неділю, 11-го лютого у Києві на площі Жовтневої революції, де зібралося понад 70,000 людей. Учасники мітингу висунули на обговорення тему: „Яких змін ми хочемо?" Проводив мітинг Народний Рух України за Перебудову і головними промовцями були депутати СССР: В. Яворівський, С. Конєв і В. Черняк. Над головами демонстрантів повівали не менше 50 синьо-жовтих прапорів і також болгарський, жидівський, польський, вірменський та прапори інших народів.

До зібрання промовляло багато кандидатів у депутати ВР УССР, представники НРУП з різних частин республіки, представники національних меншин України. Всі закликали до єдности і до спільної боротьби за суверенну і соборну українську державу, за створення республіканського демократичного парляменту. Критикували В. Щербицького, колишнього міністра охорони здоров'я УССР Романенка та В. Шевченка за злочинне замовчування і приховування правди про міру небезпеки після катастрофи в Чорнобилі.

Багато уваги приділялося антисемітським випадам об'єднання „Пам'ять", усі промовці заявляли, що вони захищатимуть жидів від будь-яких нападів з боку різного роду провокаторів.

ЕСТОНІЯ ВИМАГАЄ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Таллін, Естонія. — Агентство Ройтерс в п'ятницю, 9-го лютого, повідомило, що в таллінській газеті „Рахва Хаальʼ надрукована заява громадських і політичних діячів республіки. Про це повідомив з Талліна місцевий тележурналіст Андрес Рейд. В заяві сказано, що люди, які її підписали, належать до Демократичного союзу Естонії, який походить є неформальною організацією. ДСЕ вимагає створення незалежної естонської держави в межах „спільного європейського дому", введення багатопартійної системи, відмови від монополю комуністів на владу та пошани до різних політичних світоглядів.

Сподіваються, що на з'їзді Компартії Естонії буде прийнято рішення, аналогічне тому, яке прийняли недавно литовські комуністи — тобто вимагатимуть відокремлення від КПСС. Як сказав Рейд, нова партія можливо навіть змінить назву і буде називатися Партією демократичних реформ. Серед інших заяву підписали голова Ради міністрів Естонії Індрек Тоом та секретар ЦК Компартії з політичних питань Мік Тітма.

Тим часом в Литві ситуація загострилася, в результаті останнього Пленуму ЦК КПСС, на якому формально були визнані дві комуністичні партії республіки: самостійна і відокремлена від неї фракція, яка вирішила залишитися в складі КПСС. Пленум ЦК КПСС закликав литовських комуністів утримуватись від активної діяльности, доки всі організаційні питання не будуть вирішені на 28-му з'їзді партії. Альгіс Жукас з Литви повідомив, що Москва надає фінансову допомогу литовським комуністам, які лишаються льояльними до КПСС, а Компартія Литви мусить обходитись без будь-якої допомоги.

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 11-ГО ЛЮТОГО, в Софії, столиці Болгарії, група інтелектуалів виступила з правлячої Комуністичної партії та створила альтернативну Соціялістичну партію. Офіційне пресове агентство повідомило про те, що 30 осіб з фракції Комуністичної партії, яка називала себе Альтернативною соціялістичною асоціяцією, на скору руку скликаному засіданні заявили, що виступають з обидвох угрупувань, тобто Комуністичної партії та вище згаданої асоціяції, створюючи Альтернативну соціялістичну партію. Це є досі найбільшим відламом від Комуністичної партії за останніх 40 років, не зважаючи на те, що Комуністична партія в Болгарії останнім часом дуже старалася виробити серед населення кращу думку про себе, а зокрема саме тепер перед першими вільними виборами в цій країні за останніх чотири декади, що призначені на травень.

УРЯД СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ заявив, що погоджується на переговори з Польщею про відтягнення 40,000 совєтського війська з польської території, якщо Варшава собі цього бажатиме. Москва вже розпочала переговори з Мадярщиною та Чехо-Словаччиною про відтягнення коло 130,000 війська з територій цих обидвох країн на їхнє виразне бажання. Офіційна преса СССР підкреслила, що вже почалося виведення частини з 400,000 совєтського війська на території Східньої Німеччини. Президент М. Ґорбачов хоче цілковито закінчити виведення всіх чужинецьких військ з території Европи до 1996 року, так як він вже раніше запропонував.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ЗАКОНОДАВЦІ звернулися до свого міністерства внутрішніх справ щоби змінити закони, які вимагають від нових імігрантів із Совєтського Союзу доказів про те, що вони є жидами. Це домагання є наслідком голосних публічних невдоволень, що міністерство внутрішніх справ відмовляється реєструвати деяких совєтських імігрантів тому, що вони не мають доказів з СССР, що вони там були жидами. Імігранти, які не можуть виказатися такими документами не мають права на виміну своєї тимчасової імміграційної картки на картку сталого поселення, з громадянства Ізраїля.

ЗАОХОЧЕНІ РІШЕННЯМ Комуністичної партії Совєтського Союзу про те, що вона зрікається монополю влади, монголи також домагалися таких же рішень від провідників Комуністичної партії Монголії. Понад 5,000 осіб були учасниками тригодинної маніфестації перед музеєм ім. Леніна в столиці Монголії Улан Баторі. Це вже п'ята з черги демонстрація, яку скликає Монгольська демократична спілка, що сформувалася минулого грудня з мистців та інтелектуалів Монголії. Монголія, якою від 1921 року правлять комуністи та яка завжди була тісним співробітником і вірним клієнтом СССР, дуже обережно почала й собі вводити перебудову, але виявляється, що надто повільно на думку її громадян.

НЕСПОКОЇ У ТАДЖІКІСТАНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Москва. — Совєтські і закордонні засоби масової інформації повідомляють з Москви, що неспокої в Таджікістані, центрально-азійській республіці, яка межує з Афганістаном, продовжуються. Заворушення у столиці Таджікістану, Душанбе, з населенням 600,000 осіб, згідно із совєтськими повідомленнями, збунтувалось проти місцевої республіканської влади і поголосок, що інші національностеві групи, зокрема втікачі з Вірменії, дістали кращі помешкання і більшу допомогу, як місцеві автохтони.

Неспокої нібито мали розпочатися в неділю, 11-го лютого, великою демонстрацією молоді. Демонстранти підпалювали автомобілі, частинно знищили головну кватиру Комуністичної партії і домагалися більше самостійности для республіканського уряду та допущення до голосу таких тих, які не конче погоджуються з думкою компартії.

Викликане у поспіху військо і спеціяльні частини КҐБ, відкрили вогонь гострими кулями і вбили на місці п'ять осіб і 70 поранили. Західні кореспонденти, які мали змогу тільки телефонічно пов'язатись з деякими відомими керівниками у Таджікістані інформують, що число забитих і поранених, а також арештованих КҐБ, є значно вище.

Місцеві комуністичні керівники намагалися заспокоїти демонстрантів і заперечити, що втікачі з Вірменії і Азербайджану отримують більші платні і кращі помешкання, але розбурхані товпи вже не можна було заспокоїти. Керівники демонстрації домагалися резиґнації республіканського уряду, покарання винних за вбивства і поранення і розписання нових виборів. Центральний уряд в Москві беручи до уваги географічне розположення республіки, наказав вислати до Таджікістану більші військові з'єднання, які у понеділок, 12-го лютого, окружили танками і панцерними возами місто Душанбе, щоб не допустити до поширення неспокоїв на інші місцевості.

Генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Міхаїл Горбачов особисто розмовляв по телефону з місцевими керівниками, турбуючись новим запальним пунктом в СССР. Як відомо, неспокої в азійських республіках Совєтського Союзу, які розпочалися у Вірменії, Азербайджані, Грузії, поширюються на інші республіки і автономні області. Таджікістан межує також з Китаєм тому існує в Москві побоювання щоб керівники Китайської Народної Республіки, які все ще притримуються консервативної, майже сталінської лінії у політиці, не захотіли використати внутрішнього конфлікту для своїх цілей.

Совєтське пресове агентство ТАСС подає дуже скупі інформації про неспокої у Таджікістані. Говорить тільки про введення поліційної години в місті і військову охорону урядових підприємств та інших важливих об'єктів. Під гострою критикою демонстрантів знайшовся також перший секретар Комуністичної партії Таджікістану Кагар М. Махкамов, який, очевидно, стоїть по стороні московських розпоряджень.

М. Ґорбачов не спішиться з висилкою великих армійських частин до Таджікістану, бо існують познаки розкладу в совєтській армії і вояки послані до Азербайджану, не дуже хочуть вбивати і вбивати вірменів і азербайджанців, — кажуть політичні спостерігачі.

М. ҐОРБАЧОВ ВИЗНАВ НЕМИНУЧІСТЬ ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ

Москва. — Як заявив канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль, він і генеральний секретар Міхаїл Горбачов прийшли до згоди, що „тільки німці мають право вирішувати, чи жити їм разом в одній державі"

Після тригодинних переговорів у Кремлі Г. Коль підкреслив, що німці повинні враховувати інтереси безпеки „сусідів, друзів і партнерів в Европі і в усьому світі".

Виступаючи на пресовій конференції, канцлер Коль сказав, що „німецька справа повинна бути вирішена лише на основі реальности, тобто відповідно з політикою, що є вписана у загальноєвропейську архітектурою всієї Европи".

Москва нарешті погодилася почати переговори про створення єдиної Німеччини. Пляни об'єднання двох німецьких держав повинен бути розглянутий на нараді представників 35 країн Европи і Північної Америки восени цього року

Незабаром після падіння Берлінської стіни 9-го листопада минулого року, М. Горбачов заявив, що справа про возз'єднання Німеччини „не стоїть на порядку денному". Однак відтоді події у Східній Німеччині змусили совєтських керівників прийняти об'єднання як необхідність і старатися допомогти в цьому

Минулого тижня М. Горбачов вперше дав зрозумі-

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

АДМІНІСТРАЦІЯ НОВОГО посадника Ню Йорку Дейвида Дінкінса подала в суд компанію „Ексон", звинувачуючи її у злочинному занедбанні, яка спричинила вилив 567,000 галонів нафти в січні в районі Артур-Кілл біля побережжя Стетен Айленду. Аварія стала причиною серйозного пошкодження оточення, вже зареєстровано 400 птахів, які загинули в наслідок виливу нафти. Ню Йорк вимагає від корпорації 10 міл. дол. гривни та 8 міл. дол. на наукове дослідження далекосяжних наслідків аварії. Крім цього „Ексон" повинен фінансувати очищення побережжя. В кінці минулого місяця представник „Ексон" признав, що система попередження аварійних ситуацій працює неефективно, технічні служби отримують велику кількість непідтверджених сигналів небезпеки. Дорадник корпорації Віктор Ковнер заявив, що „Ексон" намагатиметься не доводити справу до суду, а розв'язати з міською владою компромісне рішення. В кінці минулого тижня на підприємстві компанії „Мобіл Ойл" в районі Нютон Крік між Брукліном і Квінсом з пошкодженого трубопроводу витекло 50,000 галонів нафти. Але новий директор служби охорони довкілля Артур Еплтон заявив, що ця аварія не загрожує екологічній рівновазі.

72 МІЛ. ПЛЯШОК МІНЕРАЛЬНОЇ води „Періє" були зняті з продажу в Америці та Канаді. Три тижні тому в лябораторії Мекленбурзького департаменту охорони довкілля, в Каролайні, в мінеральній воді, яка імпортується з Франції був знайдений карценогенний бензол. Директор лябораторії Джеймс Вард повідомив, що працівники лябораторії цілком випадково натрапили на бензол у мінеральній воді „Періє", вживаючи її для дослідів як воду без органічних речовин.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Після капітуляції Компартії в СССР

Минулий 1989 рік приніс стільки несподіванок, що люди у широкому світі перестали будь-чому дивуватися. Усі сяк-так розсудливі люди на Заході, всі ті, які знають „абв" історії і соціології, не мали сумніву, що революція у шости сателітських країнах проти монопольної влади комуністів мусить знайти відгук на території СССР. Сталося це швидше, як можна було сподіватися, але резиґнація Компартії СССР з монопольної влади далеко ще не значить, що совєтська імперія перетворилася у демократичну державу західнього зразка. Московський кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Білл Келлер, який став добрим і об'єктивним совєтологом, правильно перестерігає перед висновком, що совєтська Компартія вже похоронена. („Ню Йорк Таймс" з 8-го лютого ц.р.). Він правильно звертає увагу, що на території сучасного СССР ніколи не було демократії. (Вона була тільки у країнах, що їх окупувала Червона армія). Від 70-их років тривав там однопартійний большевицький режим із створенням упривілейованої верстви партійних вельмож, названих „совбурами". Ніхто там включно з партійними бонзами не уявляє, як можна перетворити однопартійну диктатуру на плюралістичну демократію. Ґорбачов правильно прийшов до переконання, що краще добровільно зректися привілею партійного монополю, як допустити можливість масових заворушень.

Опозиціонери проти реформи Ґорбачова у великій мірі кажуть правду: за п'ять років його правління економічна ситуація погіршала. Ґорбачов вічно говорить про перебудову, але ніхто не знає, яка вона має бути і коли настане. Між іншим у цій останній партійній конференції у Москві довгу промову виголосив також совєтський амбасадор у Польщі Владімір Бровіков. Вся його промова — це був прозорий акт обвинувачення проти Ґорбачова з глумливими зворотами на тему перебудови, з критикою закордонної політики Ґорбачова, та з демагогічним зворотом проти президента Буша й британського прем'єра Марґарет Тачер. У висновку Бровіков заявив, що ця нова запропонована реформа Ґорбачова не покращає, а погіршить ситуацію. Але він також підніс руку у голосуванні „за" всіма пропозиціями Ґорбачова. Чому? Тому, що опозиція не має власного чіткого пляну, її ставка на армію, як засіб привернення „дисципліни й законного порядку" страшенне ризиковна гра, нема теж нікого, який міг би рівнятися форматом, хистом і зручністю з Ґорбачовим. За царату і протягом останніх понад 70-ти років була фактична диктатура однієї особи. Ґорбачов сам таврував „культ особи" в ері Сталіна, але тепер запропонував, що президент СССР повинен дістати „мандат від народу" (шляхом виборів) з поширеними компетенціями. Це ніби наслідування устрою Америки, але абсурдом було б думати про перещеплення на Евразію „праведного закону Вашінґтона".

Президент Буш висловив радість з приводу висліду партійної конференції у Кремлі. І всі люди у світі демократії мусять радіти, що й у самому Совєтському Союзі банкрутує комунізм. Але підсовєтські громадяни реаґують цілком інакше. Американські дописувачі з Москви, пишуть виразно, що запитувані москвичі, чоловіки чи жінки, що вони думають про цю партійну конференцію і про відречення Компартії з провідної монопольної ролі — здвигають раменами, не вірять у зміну на краще і обмежуються до короткої відповіді: „Нічого не зміниться". Воно напевне зміниться, але не так, як це рожево уявляє Ґорбачов.

Компартія СССР нараховує тепер 19 мільйонів членів. Це у величезній більшості апаратчики, опортуністи, але також й люди, які пішли у партію, щоби могти себе врятувати і втримати родину. Скільки їх буде, як партія втратить свої привілеї? Білл Келлер вказує на 100,000-ну демонстрацію у Москві, але це була мозаїка етнічних груп. Цілком іншими були масові демонстрації у Празі. Між іншими, згадує що там були українські націоналісти з синьо-жовтими прапорами — поруч з анархістами з чорними прапорами. Наприкінці червня або з початком липня 19 мільйонів комуністів у СССР мають вибрати 5,000 делеґатів на партійний конґрес. Цікаво, як виглядатиме те видовище та які несподіванки принесе час — ще й перед тим конґресом.

Тому два місяці Андрей Сахаров, член Академії Наук СССР, лавреат нагороди Нобеля, зголосив на засіданні Ради народних депутатів внесок — вирektися партійного монополю, що його ґарантує 6-та стаття совєтської конституції. Головуючий Ґорбачов грубо перервав йому окликом „Довольно", а тепер перевів якраз те, чого домагався Сахаров. Зробив це не з переконання, а під тиском змінених обставин і вони далі будуть змінятися всупереч бажанням Ґорбачова.

Олександер Серафин

ПЕРЕБУДОВА — ЧИ НОВА ФІКЦІЯ?

I.

Внутрішній бюджет держави є мірилом її економічної здатности. Якщо держава має більші приходи, ніж розходи, вона може цю надвишку інвестувати, підсилитись мілітарно, або підвищити майбутній споживчий рівень. Якщо розходи перевищують приходи, дефіцит мусить бути покритий внутрішнім фінансуванням або позичкою закордоном. Ці та інші інформації базовані на книжці д-р Джуді Шелтон п. з. „The Coming Soviet Crash" — „Зближається крах СССР".

СССР змагає модернізувати заводи, виробничі процеси, зміцнюватись мілітарно і піднести споживчий рівень своїх громадян. Очевидно все це вимагає фондів. Ані дефіцит ані пожичка зізовні не є реальною альтернативою для СССР. Одна і друга вказує на нерозумність центрального плянування. Бажаною розв'язкою є збільшення приходів з внутрішніх джерел. Головним питанням є чи СССР отримує досить приходів, щоб задовільнити державні видатки і мати надвишку на майбутню експансію.

Розгляньмо коротко бюджет СССР протягом останніх кільканадцятьох років. Дійсно, СССР нараховував надвишку у своєму державному бюджеті рік у рік від 1944 року. Державні приходи зростали кожного року аж до початку 1980 років пересічно майже 6 відс. річно. Здавалося б, що такий збалянсований державний бюджет є в наслідок росту совєтського господарства. Розглядаючи бюджет СССР більш критично, приходимо до зовсім протилежного висновку. Совєтські приходи завжди були менші розходів, а гармонійність бюджету була штучна.

Щоб дати ілюзію збалянсованого бюджету, совєтський уряд збільшував приходи штучним творенням кредиту, щоби доповнити приходи, показуючи це доповнення як дійсні приходи. Ці штучні приходи зросли з колишніх 20 відс. в 1970 роках до 31.4 відс. в 1985 або 112 більйонів карбованців. Коротко, занепадаючи продуктивність господарства протягом останніх десяти років значно вплинула на приходи державних підприємств і організацій. СССР переживає безсумнівний занепад рентабільности капіталу вкладеного в ці підприємства. Але замість признатися, що совєтські підприємства звітують менші приходи, уряд СССР покриває різницю спеціяльним творенням кредиту, який він подає як інші приходи. Це означає, що СССР уже давно не має збалянсованого бюджету. Показана постійна надвишка є шахрайством.

Економісти загально вважають, що бюджетовий дефіцит спричинює інфляцію, що означає підвищення цін. Інфляція означає збільшення кредиту і грошей у відношенні до приступних товарів. Коли є більше грошей по стороні попиту, тоді ціни ідуть вгору по стороні позиції. У СССР ціни контролює уряд і тому інфляція спричиняє нагромадження карбованців, що стимулює корупцію, чорний ринок і ріст в ощадностях.

Совєтській владі завжди було важко признатися, що вона щонебудь потребувала від західніх держав, поминаючи фінансовий капітал. Совєтський Союз завжди вихвалявся економічною самовистачальністю. Ґорбачов не може признатися до невдачі комуністичної системи. Єдине розумне пояснення невдачі і причини виправити теперішню економічну кризу є вказати на своїх громадян, що не виконали наказів Маркса і Леніна.

Це вимушене пояснення дає Ґорбачову можливість звертатися до Заходу без детального вияснення чому совєтське господарство не може задовольнити своїх власних потреб консумента, фінансування промислових об'єктів і т.п. Тут використовується перебудову як ідеальну занавісу.

Дійсно, СССР потребує фінансової допомоги. Ще заки було ясно Заходові, що совєтське господарство занепадало, Ґорбачов уже робив заходи отримати кредит від держав Заходу. Протягом перших двох років свого урядування, совєтська заборгованість на Заході піднялася з 25 до 37 більйонів долярів. Протягом цього самого періоду, Ґорбачов започаткував кампанію покращання торговельних відносин поміж Західньою Европою і Японією. Він почав підписувати контракти на великі суми зі західніми фірмами, яких зобов'язував ці проєкти фінансувати. В січні 1987 прийнято закон, який уможливлює чужинцям інвестувати в СССР в спілці з місцевими підприємствами, Ґорбачов поробив також інші заходи, щоб скористати з усіх можливих фінансових джерел.

Західні країни дотепер є наче зачаровані всіми фантастичними фінансовими потягненнями СССР. Вагаючися між бажанням заохочувати економічні і ідеологічні зміни в СССР і небажанням сприяти підсилюванню совєтської мілітарної здатности, вони стали спаралізованими глядачами інтернаціональної торгівлі. Вже давно наспів час відповісти совєтським маніпуляціям на інтернаціональному кредитовому ринку. Ми повинні зрозуміти, що Ґорбачов виявляє таку відвагу тільки тому, бо справа іде про долю совєтського господарства. Його прояви риску є викликані тривогою у рятуванні бюджетової кризи, щоб запобігти фінансовій загибелі.

Ми не можемо забувати підставових причин, які спонукують СССР звертатися до заходу і які обмежують його політичний вибір. Щоби зформулювати думку про можливість фінансових стосунків з СССР, потрібно пам'ятати деякі принципові засади і як західнім законодавцям вимивати ментальні пастки.

Закінчення буде.

Роман С. Голіят

Чи Львів буде „четвертим Римом"?

У суспільно-культурній газеті „Так і ні", Катовиці, 24-го грудня 1989 року, у статті Едварда Пруса (Едвард Прус історик. Мати українка. Він написав кілька популярних антиукраїнських книжок, зміст яких затруює ум читача. РСҐ.) „Львів четвертим Римом?", — читаємо про минуле й сучасне Української Католицької Церкви.

Він пише, що сталося це, чого належало сподіватися віддавна. Леґалізація Греко-Католицької Церкви (Української Католицької Церкви) в СССР, є вже доконаним фактом! Урочисто, особисто це заявив Міхаїл Ґорбачов 1-го грудня 1989 року, під час своєї історичної візити у Ватикані. Ото ж вже не Перемишль, як нещодавно Прус писав на сторінках цієї газети, але, Львів, стане „четвертим Римом" з осідком у своїй символічній, архітектурній перлині, найбільшій будівлі польського рококо, яку збудовано в половині XVIII сторіччя, архітектурі св. Юра на узгірії цього самого імени. (Собор св. Юра збудовано коштом митрополичих дібр, старанням єпископа Льва Шептицького 1744-1759 років — архітект Бернард Маретіні. — РСҐ.) Львів — напротязі віків був багатомовним містом і знову буде найцікавішим містом світу, як осідок трьох католицьких митрополій, кожна іншого обряду: римо-католицького, греко-католицького й вірменського. Здається, що все до цього прямує, — каже Прус.

Мабуть зникнуть з львівських музеїв, шкіл і училищ, антиунійні наклепи, які обвинувачували „уніятів" у всіх гріхах і злочинах світу.

Леґалізація і привернення УКЦеркві прав, означає також поразку сталінської боротьби з релігією.

Псевдоісторик і третьорядний письменник Ярослав Галан і о. Гавриїл Костельник. Обох їх величано, як жертв „аґентів Ватикану" поховано на Личаківському цвинтарі.

Синод відбувся у святоюрській катедрі 8-го - 10-го березня 1946 року. Його делеґатам старанно „перемили мозки" НКВД і кожний з них скорше підписав деклярацію в готелі „Жоржа", яку готову вже до підпису кожному підсував о. Костельник, а яка мала охоронити перед Сибіром. Одначе, не охоронила. Майже половина делеґатів відробила „своє" в тайгах під полярним полюсом. Причина була все та сама: „ворог народу", або „деморалізатор молоді".

У такій ситуації, доконано акт безправ'я і то дуже скоро й справно, без дискусії, бо противників на нарадах синоду не допущено й синод у явному голосуванні полагодив справу одноголосно: зірвав унію з Римом (існуючу від 1596 року), а його учасники формально приступили (бо фактично зробили це скоріше) до російського православ'я,

Сталін особисто зарядив ліквідацію Греко-Католицької Церкви, здається що тому був противився Берія. Від самого початку, цей синод був незаконним, бо він оминув канонічне право. Цей синод скликано під примусом і тим самим порушено засаду свободи сумління і вибору. У нарадах не брав участи ані один греко-католицький єпископ, що є підставовою вимогою канонічного права. Без участи єпископа — синод неважний. Усі греко-католицькі ієрархи склали на руки совєтської влади України письмову заяву, що не будуть брати участи в імпрезі зорганізованій НКВД на шкоду Церкви, якої вони є архипастирями. Сімох з них за свою відмову заплатили життям, з того п'ять у тюрмах (М. Будка, Г. Лакота, С. Лукаш, Г. Хомишин, К. Шептицький — брат Митрополита), двох в концентраційних таборах (Г. Балаґура і Й. Коциловський), а інші знову довготерміновим ув'язненням: Й. Сліпий — 18 років, А. Бойчук — 10 років, М. Чарнецький — 10 років, І. Слузюк — 10 років і В. Величківський — 18 років).

Багато справ досьогодні затаювано перед власним народом і світом, а багато також замовчувано, або брутально фальшовано; ця засада відноситься також і до львівського синоду. Сьогодні відомо, що цей синод — то одне з найбільших насильств, яке завдав католицизмові сталінізм, насильство, яке, на жаль, підтримала Російська Православна Церква, яка чинно брала участь у виконанні волі Сталіна. Синод скликала влада, яка до того не мала найменшого права, тому то, від самого початку, він не був важним.

Автор повищої статті надіється, що демократичні й вольностеві переміни які проходять в СССР, дозволять виполоти ще одно зло, вирівняють ще одну кривду заподіяну Церкві й її вірним - сталіністами й одночасно докажуть людству, що ці зміни є вірогідними й невідворотними. Тепер належить тільки терпеливо чекати на святочний в'їзд до архикатедри св. Юра її правного господаря Кардинала Мирослава Івана Любачівського, Верховного Архиєпископа Львова і Патріярха Української Католицької Церкви.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Микола Руденко

ЛИСТ В УКРАЇНУ

У своїх радіолистах я нерідко виступаю з критикою так званої перебудови в підсовєтській Україні. Особливо ця перебудова була „так званою" (тобто нещирою, несправжньою, неправдивою) в часи недоброї пам'яти Володимира Щербицького. Такою вона покищо залишилася й сьогодні в республіканських партійних газетах. Я маю на увазі „Радянську Україну" і особливо російськомовну „Правду України". Береш в руки ці газети — і від них тхне застійним духом брежнєвщини. Це дух ненависти до всього живого, мислячого, одухотвореного. Це казенність думки, казенність самого бачення світу...

І все ж з'явилися серед українських часописів такі, від яких віє весняним скресанням, пробудженням духу й слова. З радістю й гордістю я розгортаю 'Літературну Україну' — вона сьогодні стала сурмачем перебудови, ферментом національного відродження. Приємно брати в руки газету „Культура і Життя" та журнал 'Україна', хоч, на жаль, я не маю змоги читати їх систематично.

Але сьогодні мені хочеться поговорити про „Молодь України". Колись це була сіра, нудна рептилька — така ж казенна й бездушна, як і сам стиль комсомольської роботи. Сьогодні ж це свіжа, молода, багата на вигадливість форми й змісту українська газета. Правду кажучи, мені навіть дивно бачити під її назвою старий напис: „Орган Центрального Комітету ЛКСМ". Та й застаріле гасло „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!" уже нічого людям не каже — воно відкидає нас у те минуле, де було мало людської доброти, зате багато крови й ненависти.

Досить глянути на цю молодіжну газету, щоб побачити оновлення поколінь, яке обіцяє оновлення самого життя на нашій багатостраждальній батьківщині. Відчувається, що сьогодні українська молодь, яка організаційно пов'язана з комсомолом, тримається цих зв'язків лише формально — духовно комсомолові вона вже не належить. Чи, може, комсомол став іншим? Ні, я в це не вірю. Якщо до молоді прийшла інша (цілком інша!) духовність, то їй нічого робити під Марксовим гаслом, яке замість загальнолюдських вартостей вимагає клясового й тільки клясового єднання.

Зрештою хто ж вони — оті пролетарі? Про кого мова? Ану підіть пошукайте їх бодай в Америці, де кваліфікований робітник отримує за свою працю більше від інженера. Зайдіть в будинок до такого 'пролетаря' (в лапках, звичайно) — і ви одразу ж переконаєтесь, що Марксове гасло йому абсолютно чуже. Воно його навіть принижує, бо він уже не пролетар, а справжнісінький буржуа. Як відомо, слово 'буржуа' в дослівному перекладі означає „городянин". Що ж страшного в цьому слові? І з яких причин цивілізовані робітники мають оголосити війну городянам, коли вони й самі давним-давно стали заможними городянами? Отож марксистська шапка над добрим іменем газети (як це гарно звучить: „Молодь України"!) — не більше, ніж кумедна спідничка на шотляндському воякові.

Для прикладу погляньмо на новорічне число цієї газети. Воно виглядає святково не крикливими барвами (газета чорнобіла), а самою суттю й високомистецькими фотографіями, в яких так багато поезії. За кожною з них бачиш красу українського народу, його побуту, його національних звичаїв. Тут, на чужині, це особливо хвилює. Проте гадаю, що мистецька майстерність фотокореспондентів хвилює не лише на чужині. Кожна з фотографій годиться на світову виставку.

Було б несправедливо зосередити увагу лише на фотомистецьких досягненнях газети і обійти мовчанням сам текст. Все тут виглядає свіжо, цікаво, продумано. особливо мене схвилювало інтерв'ю зі священиком Покровського монастиря отцем Михайлом. Уже сам заголовок цього вельми змістовного матеріялу не може не схвилювати. Він звучить так: „Душа і є людина". Коли, в які часи читачі „Молоді України" бачили на її сторінках щось схоже? Здебільшого то були заклики типу: „Виконаємо й перевиконаємо"... Або: „Всі на суботник!" — тощо.

А тут раптом: „Душа і людина". Досі в совєтських газетах про душу згадували тільки в зв'язку з виробництвом заліза або черевиків на душу населення. А тут ми бачимо статечну людину в монастирській рясі з великим хрестом на грудях. Обличчя осяяне мудрістю й добротою. Інтерв'ю проводить кореспондент, який відразу ж

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Барагура

ПИСЬМЕННИК-КРИТИК, ЖУРНАЛІСТ І МИСТЕЦТВО-КУЛЬТУРОЗНАВЕЦЬ, ЯКИЙ ПЛИВ ПРОТИ ХВИЛЬ

II.

З уваги на обмежені рамки огляду, дам для орієнтації читача тільки кілька найбільш характеристичних зразків цих фраґментарних спостережень автора. Почну з першої частини „Література". Оцінивши в першому фраґменті „З літературного дорібку" прихильно писання Марії Цуканової, Ярослави Острук та Марії Остромири, Островерха, як любитель української мови, зробив їм один закид: „У наступних виданнях поправити перед друком — і то конечно! — їхню мову, бо діялектизмів, чужих, московських і польських слів у них таки забагато. Деколи й синтакса грішить".

Цей фраґмент перекликається з іншим під заголовком „Нарешті". Тут автор захоплений мовним порадником Б. Антоненка-Давидовича „Як ми говоримо". Островерха пише: „Ця книжка незаступима, свіже джерело для всіх наших, тих сумлінних, що ще мають серце і душу, а зокрема редакторів й узагалі журналістів і письменників, бож на них наш загал учиться рідної мови!".

На тему, як письменникові зацікавити читача, Островерха подає поради Коннан Дойла: у фраґменті „Основне зацікавлення" Островерха цитує: „Мистецтво оповідання можна здійснити всяким способом, аби досягти головну мету — зацікавити. Всі методи, школи — роматична, клясична, реалістична, символістична, натуралістична мають одну-єдину напрямну ціль — зацікавити. Можете писати книжку, яку хочете, але мусите зробити її цікавою".

Ці міркування Конан Дойла Островерха закінчує одною сентенцією: „Це на увагу всім нашим письменникам, журналістам, театралам, критикам".

У фраґменті „Прийміть і моїх чотири шаги!" Островерха згадує про лавреата нагороди Нобеля С.Ж. Перса, який дбав про чистоту мови: „Ніже одного слова я не вживаю, якого не має в „Лярусе". Вимагаю, щоб моя мова була докладна й ясна".

Це становище Перса підтверджує Островерха заввагою: „Справа дуже актуальна й у нас".

Яка промовиста аналогія між жалюгідним станом видавничого діла в Італії на переломі XV і XVI століть і сьогодні, хай читач познайомиться з фраґментом „Світ зміняється — людина так ж сама". Островерха цитує слова італійського видавця з тих відлеглих часів Альдо Мануція: „Сьогодні брак правдивих людей, сьогодні панує скнарість щодо видавничих справ і це загальне лихо. Світ зіпсутий, як ніколи досі. Люди пропадають за принципом „омнія ін пекунія" („вся вартість у грошах"), літератури не люблять, хіба банкову й обмінну і цей їм дорогий, хто таку літературу посідає".

— Хіба ж не такі часи сьогодні? — запитує Островерха.

Якийсь критик нарікає: „Місяці посухи в царині оповідань; множаться заголовки але маліє радість читача. Більше ремесла, як поезії, більше експерименталізму, ніж моментів зустрічі з людиною".

А ось бідкання критика Росії: „Як умирає поезія, умирає й людина. З людини залишається лише тваринна частина. Звіряча частина людини дуже потрібна. Але, як тільки залишиться вона, тоді немає різниці між людиною і шимпанзе".

— Поезія — додає від себе Островерха — це не тільки вислів душі в радості, у захопленні, в любові, але це й вислів душі в тузі, в терпінні. Не треба бути аж літературознавцем, щоб порівняти нашу поетичну творчість молодих поетів у діяспорі й таку ж творчість поетів у сучасній Україні. Тут: естетика, софістика, витончене варнякання; Там туга, біль, горіння. Там — людина, тут — крім винятків — шимпанзе".

В своїх міркуваннях на історично-політичні й мілітарні проблеми Островерха обговорює критичні зауваги Джюзеппе Преполіні в його статті „Італія кінчається". Цей письменник-критик пише: „Колись Італія вела перед у культурі й мистецтві, тепер вона диктує моду черевиків, а не ідей".

Островерха коментує: „Автор безжалісно батожить своїх земляків, не скриваючи прикрої правди. Виправити хиби народу можна тільки правдою, хай і страшною. Так робили Т. Шевченко, І. Франко, Л. Українка, В. Липинський але ми не слухаємо їх, воліємо заколисуватися забронзовленою фразою".

У багатьох інших фраґментах на згадані теми Островерха бачить вину наших невдачних змагань до волі в нас самих, а не „в воріженьках". Він оборонець історичної назви „Русь", яку ми необачно віддали росіянам, хоч у часи князівської київської Руси Росії взагалі не було. Він проти витиснення з наших Богослужінь староцерковної мови, він проти вживання назви Західня Україна, замість Галичина, яка є символом, Піємонтом українства. У відповідну перспективу з точки погляду української державности ставить Островерха звеличників „загірньої комуни" та осуджує непродумані ходи УГА й наших державних мужів періоду Визвольних Змагань.

Здається, що наведені фраґменти, їх уривки, цитати та прикінцеві підсумки чи критичні зауваження Островерхи дадуть читачеві хоч деяке уявлення характеру його книжки „Спадщина". В ній він багато місця приділив українській літературі, мистецтву, дає власні рецензії на книжки, образотворчі виставки, накреслює силюети мистців, характеризує їх творчість.

Безліч проблем, порушених Островерхою в книжці „Спадщина", свідчить про його енциклопедичне знання, широку й багатющу ерудицію, начитаність кмітливість, критичне ставлення до життьових процесів і явищ у їх різновидах, вміння витягати прикінцеві висновки. Він не гребує й практичною філософією повсякденного життя. Все те викладене чистою українською мовою, яку автор безмежно любить, ясним прозорим стилем. На окрему увагу заслуговує його здібність пов'язувати нові життьові явища з давньоминулими й тим шляхом показати, що „світ зміняється, але людина та сама"...

Хоч деякі погляди автора застарілі й неактуальні, хоч із деякими читач може не погоджуватися, то все таки з його „Спадщиною" варто познайомитися. Вона в багатьох аспектах відкриває читачеві очі й покаже, як дивитися на різні життьові проблеми з різної точки зору.

Островерха вміє зберегти міру. Коли прочитав статтю одного італійського журналіста, мовляв, на всіх 57 мільйонів італійців 50 мільйонів є кретинами — він жахнувся: „Таки надто песимістично! У нас в такому випадку сказали б „Якось то буде"...

Книжку ціною 10 дол. плюс пересилка замовляти: Shevchenko Scientific Society, 63 4th Ave., New York, N.Y. 10003.

УКРАЇНЦІ ЛИТВИ ВІТАЛИ УНСОЮЗ

Дорогі співвітчизники!

Громада українців Литви щиро вітає всіх Вас з Новим Роком і радісним святом Різдва Христового! Бажаємо Вам доброго здоров'я, щастя і процвітання! Хай єднання всіх українців на землі сприяє духовному відродженню нашої спільної матері - України!

Вітаємо Вас з 95-річчям Вашої Асоціації і будемо раді підтримувати з Вами тісні контакти.

Вільнюс, Литва
грудень 1989 р.



ДЖАНОВІ ҐОТТІ, шефові мафії, вже втретє за чотири роки вдалося обійти правосуддя. Коли в суботу, 10-го лютого, в залі мангеттенського верховного суду, 49-літній Дж. Ґотті почув вирок „не винний", він підняв руку із стисненим п'ястуком, а потім почав обнімати та розціловувати своїх адвокатів Бруса Кетлера і Джералда Шарджела. „Добра праця", — сказав він Кетлерові. Присутні в залі, серед яких переважали члени мафії, почали шалено радіти з приводу звільнення Дж. Ґотті від звинувачень, яких вистачило б на довічне ув'язнення. Це була третя невдала спроба представників правосуддя засудити головаря мафії. „Ми програли. Я думав, що це буде чесний судовий процес", — сказав журналістам помічник прокурора Майкл Черкаскі.

Український Дослідний і Документаційний Центр
СПИСОК

жертводавців, які внесли пожертви від 1-го листопада 1989 р. до 1-го січня 1990 р.

$300.00 — УДДЦ (Дітройт);
$200.00 — О. Куцик;
$150.00 — „Самопоміч" (Newark);
$100.00 — О. Балабан, Ю. Грицеляк, Т. і О. Гунчаки, І. Куровицька, Б. Курилко, Л. Кушнір, В. Лімонченко, О. Несіна, Я. Розанковський, Л. Явний, А. Якубович, І. Яременко;
$75.00 — Я. Очеретко;
$50.00 — В. Бойкович, В. Воловодюк, Л. Грещишин, В. Годчак, Т. Залуцький, Б. Кузишин, Р. Кушнірчук, Д. Кордуба, В. Когутяк, С. Маршал, О. Мартинюк, І. Павличка, Українська Кредитівка (Minneapolis);
$35.00 — Е. Бертил;
$30.00 — В. Вінич, М. Кушніренко, А. Качор, М. Рудик;
$25.00 — М. Дзвінка, А. Долінський, Р. Барановський, Р. Борковський, С. Гурко, І. Ґроховський, Ю. Зелінський, С. Войтович, Л. Канюка, Р. Козицький, М. Кушман, Л. Кушнір, О. Лист, М. Міланич, А. Михалик, С. Ничай, Е. Мельничук, С. Олійник, О. Олесницький, І. Панчак, О. Плешкевич, Я. Раковський, Р. Смик, Є. Стецьків, Р. Трохим, С. Тимяк, Л. Тарнавська, О. Фаріон, Б. Шепелявий, С. Шмотолоха, М. Ярош, Л. Яців, М. Яросевич;
$20.00 — Б. Головід, Е. Дзюбинський, В. Качуровський, О. Вишнивецька, А. Крупський, В. Мойсяк, О. Мотиль, О. Ратиш, М. Савицька, М. Спольська, Твердохліб;
$15.00 — І. Гайда, С. Ганушевський, В. Іваник, М. Константин, О. Пришляк, О. Соповей, В. Федорців;
$10.00 — М. Бачинська, Я. Букачевський, Я. Волощук, Ф. Гайовий, К. Гуцул, К. Довбенко, М. Криворук, Н. Михайлевич, П. Поліщук, М. Ромах, О. Розмей, Н. Домашевський, С. Місило, Й. Реґал, О. Склепович, Н. Теребус-Кмета;
$5.00 — Р. Паховський.

Український Дослідний і Документаційний Центр сердечно дякує окремим особам і організаціям, які склали пожертви.

Ці пожертви допоможуть нам зібрати і зберегти архіви і документи про Україну й українців двадцятого століття, а також видати окремими томами документи, які відносяться України в рр. 1939-1945.

Сподіваємося, що і в майбутньому Ви допомагатимете нам сказати світові правду.

Наша адреса:

Ukrainian Research and Documentation Center
of the Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021

Дітройт відзначив роковини державности

В неділю, 21-го січня могутніми звуками американського і українського гимнів відкрила оркестра Українських Молодіжних Ансамблів із Торонто під диригентурою маестра В. Кардаша влаштована метрополітальним відділом УАКР в Дітройті відзначення роковин самостійности і соборности української держави.

У вступному слові голова відділу З. Василькевич сказав, що живемо в переломному періоді нашої історії, де назрівають і грядуть нові події відродження і усамостійнення нашого народу на рідних землях. В діяспорі мовкнуть голоси обмови і на світовій політичній арені здобуває собі місце переконання, що багатострадальна Україна має повне право бути господарем на своїй землі. В такому часі ми можемо не погоджуватись в малому, але мусимо єднатися навколо великого завдання.

Славу поляглим в боротьбі за волю відсурмив Ігор Сиваник.

Проклямації 22-го січня 1990 року з днем української самостійности від губернатора стейту Дж. Бленчарда, посадника Дітройту і інших відчитала Наталка Липецька. Проклямацію міста Воррен відчитав його посадник Р. Бонковскі. Мишиґенські сенатори Д. Ріген і К. Левін та конгресмени Д.Боніор і Д. Гертел прислали з привітами своїх представників. Привіти від представників сусідніх з Україною народів відчитала Романа Дигдало.

Святкову промову проф. д-р М. Лабунька розпочав признанням дітройтській громаді за її зорганізованість і жертвенність та подякою за запрошення виступити з промовою. Цьогорічне відзначення роковин нашої самостійности і соборности охопило всю Україну і всю нашу діяспору. Сучасні події в Україні своєю силою і засягом нагадують події 1917-1920 рр. Прелеґент продеклямував вірш О. Олеся „Яка краса: відродження країни!" Як тоді, так і сьогодні на Софійському майдані, продовжував прелеґент, зібралась 100-тисячна громада і вперше в нашій історії живий ланцюг з'єднав Київ зі Львовом. Невидиме продовження цього ланцюга, який вшановує нашу славну минувшину і кличе до відродження цієї слави в сучасності, сягає до всіх закутків наших земель та через далекі моря і океани до всіх континентів світу, де тільки б'ється українське серце. Нам необхідно пам'ятати про основні й непорушні принципи людських прав. Народ-нація — соборність і суверенність — це нерозривні Богом і людьми прийняті і освячені ідеали. Тут немає місця для всякого роду федерацій чи конференцій. В Україні, поруч відкинення монополістичної ідеології, йдуть революційні переміни політично-національного та економічно-соціяльного напрямку. Ці переміни нас заскакують — революційні переміни завжди заскакують. Сумною пapалеллю між подіями 1917 і 1985 рр. є, на думку прелеґента, що ні тоді, ні тепер наш провід не започаткував цих революцій і не був до них приготованим. Побіч кризи проводу в Україні, існує ще прикріша криза проводу в діяспорі. Наш нарід був і є готовий, але немає кому викресати іскру віри в правду, в чудо і повести його до перемоги.

Багатогранні економічні, наукові, культурні і релігійні осяги нашої діяспори доказують, що в свобідних обставинах ми ростемо скоро. Тож і тепер в Україні ростуть кадри не тільки свідомих, але і провідних людей. На них наша надія. Надія, що вони врахують на досвід із 1917-1920 рр., що революційних здобутків не можна зберегти словами та заявами, а тільки збройними силами. Для еміграції необхідно закинути дрібничковість і роздор, скріпити свою віру у вільну, соборну і демократичну українську державу, єднатись та спішити в цей вирішальний час із моральною та матеріяльною допомогою нашому народові в його поході до найвищої мети.

Коротке слово англійською мовою виголосив д-р Я. Березовський. Відродження самостійної української держави в 1918-1919 рр. із відкликом на княжу і козацьку добу нашої історії було метрикою і підставою нашого стремління до самостійности в останні 70 років. Сьогодні це відродження стає з новою силою на сторожі прав нашого народу. Ця наша демократична Українська Народна Республіка прийняла конституцію, яка вже тоді запевнювала своїм громадянам, а зокрема національним меншинам, всі основні людські права, про які світ заговорив щойно по Другій світовій війні. Гідним уваги є те, що сьогодні патріотичні сили на рідних землях краще співпрацюють і краще з'єднані, ніж на еміграції. Ми маємо зобов'язання помагати Батьківщині, а зокрема переконати західній світ, що без вільної України не може бути мови про мир, правду та справедливість.

В мистецькій частині з чудовим концертом виступили Українські Молодіжні Ансамблі з Торонто. Чоловічий хор відспівав „Вкраїно-мати, кат сконав" (слова С. Черкасенка, музика К. Стеценка), „Гей, в Карпатах" (муз. А. Пашкевича, соліст В. Шевель), „Збудись могутня Україно" (повстанська пісня, аранжеровка В. Кардаша).

Дівочий хор „Левада" виконав: „А мати ходть на курган" (слова Д. Луценка). „Кличе спалена пісня" (ар. В. Кардаша, соліст В. Шевель), „Марш юних" (слова за П. Гетьманцем, муз. П. Мережина).

Оркестра „Авангард" відіграла: „Все вперед" (з участю юних барабанщиків, муз. В. Билів, адаптація В. Кардаша), „Марш молоді" (мелодія за Я. Ярославенком і В. Третяком, ар. і інструментація В. Кардаша).

Мішаний хор з оркестрою виконали: „Виє буря" (муз. І. Недільського, ар. і інструм. В. Кардаша, соліст В. Шевель), „Стоїть на обрії курган" (слова Д. Луценка, муз. І. Шамо, інструментація Р.Ясінського, солістка Люба Мороз - Козак), „Вставай, Україно" (слова за М. Босславом, мелодія за О. Садовським, ар. і інструм. В. Кардаша).

Диригентом Українських Молодіжних Ансамблів в Торонто є маестро В. Кардаш. Акомпаньяторкою чоловічого і мішаного хору є Мирослава Колесар, а дівочого Тамара Вайда. Інструктором юних барабанщиків є Василь Б'єнь.

На закічення урочистого відзначення нашої державности ансамблі разом із святочною громадою відспівали „Боже Великий".

Роман Лазарчук

Музики...

(Закінчення зі стор. 1)

донних музик, бо він був колись диригентом Харківського і київського оперних театрів і в Києві одружився з оперною сопраністкою Марією Сокіл. Спілка Композиторів України у Львові плянує зорганізувати у 1991 році „Фестиваль музики американських і канадських композиторів українського роду", при чому намічується присвятити по одному вечорі О. Кошицеві, А. Рудницькому, М. Фоменкові та іншим. Не виключають поставлення у Львівському театрі одної з опер А. Рудницького, „Довбуша" або „Ану Ярославну".

Видавництво „Музика України" зацікавлена виданням творів українських музик, що творили і творять в Америці й Канаді. Для збирання нотного матеріялу й обміркування різних подробиць готов приїхати до Ню Йорку М. Скорик, який бажав би, щоби українські музичні установи й професійні організації нав'язали з ним контакт та допомогли у здійсненні різних добрих плянів.

М. Ґорбачов...

(Закінчення зі стор. 1)

ти, що ідея об'єднання Німеччини цілком можлива і схвалив плян голови Державної ради Східньої Німеччини Ганса Модрова, який закликав до поетапного створення об'єднаної демілітаризованої, невтральної німецької держави.

Канцлер Коль і міністер закордонних справ Західньої Німеччини Ганс Дітріх Геншер підкреслили, що в період, який залишився до наради у справі безпеки і співробітництва в Европі, вони очікують проведення широких консультацій між Східньою і Західньою Німеччиною, а також між двома Німеччинами і їх союзниками.

Канцлер Коль відмовився назвати конкретний термін об'єднання, однак сказав: „В Німецькій Демократичній Республіці ми маємо справу з дуже складною, критичною ситуацією. Я знаю лише одне: там можуть розгорнутися тривожні події. Генеральний секретар і я прийшли до спільної думки, що на шляху до єдности Німеччини колосальну ролю буде відігравати рішення справи про безпеку в Европі. Ми, тобто оба міністри закордонних справ, генеральний секретар і я, будемо віднині підтримувати тісні особисті контакти".

ДОДАТОК

До вістки про відлет літака Аерофлоту з Ню Йорку до Києва („Свобода" з вівтірка, 13-го лютого) слід додати, що на летовищі була присутня редактор „Українського Тижневика" Рома Гадзевич, яка й передала згадані інформації.

Ред.

Прологошення Дня Незалежности в Ню Бритен



Українська громада в Ню Бритен, Конн., відзначила 72-ліття української державности. На фото посадник міста приймає делегацію місцевих українських організацій для офіційного передання її проклямації. На знімці (зліва, в першому ряді): С. Керрі, Українська Православна Ліга, Е. Вовк, танцювальний гурток „Зоря", А. Хомин, місцевий відділ СУА, Доналд Дефранзо, посадник міста; другий ряд: (зліва): Н. Вайда, українська православна церква, О. М.Процик, парох української католицької церкви, С. Перун, українська католицька церква, А. Тилька, 254-ий Відділ УНС, А. Платош, радник міста, третій ряд (зліва): Р. Платош, Український Горожанський Клюб, о. Я. Нортон, парох української православної церкви, В. Глова, місцевий Відділ УККА.

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

називає себе атеїстом. Але цей атеїст цілком свідомо ставить свої запитання в такий спосіб, щоб дозволити священикові проголосити справжню церковну проповідь. І отець Михайло блискуче використовує цю несподівану можливість.

Марксизм багато, дуже багато викликає запитань, яких не люблять керівні комуністи. Ну бодай таке: „А чому, власне, релігія — опіюм для народу? Адже надміру сміливе твердження, що Бога немає, так само засноване на вірі, як і споконвічне переконання, що Бог є. Наука однаково безсила довести і перше твердження, й друге. Отже марксизм — також релігія, тільки з протилежним знаком".

На закінчення дозвольте запропонувати вірш, написаний мною 7-го січня 1980 року в мордовському концтаборі. Він називається „Мордовська кутя".

МОРДОВСЬКА КУТЯ

Ніч зменшилась
А день почав зростати
Освячую тебе.
Фантазіє людська!
Та мить і є Дитя.
Якого Божа Мати
Із хмар звільняє.
Мов із сповитка.

Дитина — Світло
Час з людським обличчям
Це правда Всесвіть
І я вклоняюсь їй.
Ми сядемо за стіл
Христа звеличим
І не одна сльоза
Впаде з-під сивих вій.

Кутя з перловки.
І по склянці чаю.
Скупий Багатий Вечір.
А проте
Я серед зеків
Бога помічаю:
Він із розширених зіниць
Росте.

Дитя сміється.
Сонячно сміється.
Бажає людям
Щастя й талану.

А понад дротом
Гайвороння в'ється
І сніг лягає
Нам на сивину.

Ми мовчки молимось.
Ми Бога кличем.
Тріщать дерева
В сніговій імлі.
О час земний!
Чи ти з людським обличчям?
Чи є ще добрі люди
На землі?

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАЛТИМОР, Мд.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 24-го лютого 1990 р., о год. 10-ій ранком в приміщенні дому „Самопоміч"

239 South Broadway, Baltimore, Md. 21231

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

15, 34, 55, 81, 260, 290, 320, 337

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС

Євген Іванців, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Богдан Ясінський, голова

Остап Зинюк, секретар **Остап Стельмах, касир**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ОКРУГИ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 10-го березня 1990 р., о год. 6-ій веч.

в St. Michael's Church Hall

114 S. Chestnut St., SHENANDOAH, Pa.

Збори відбудуться після св. Літургії, яка відправиться о год. 5-ій по пол.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

Фраквілл, 242, 382	**Мт. Кармел, 2**
Фріленд, 429	**Шамокін, 1**
Магоней Ситі, 305	**Шенандоа, 98**
Мек Аду, 7	**Ст. Клер, 9, 31, 228**
Майнерсвілл, 78, 129, 265	**Лігайтон, 389**

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір президії
4. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНС УЛЯНИ ДЯЧУК
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Йосиф Чабан, голова

Адольф Словік, касир **Галина Словік, секретар**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу РОЧЕСТЕР, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 11-го березня 1990 р., о год. 2-ій по пол. в залі Українського Народного Дому

831 Joseph Avenue, ROCHESTER, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

36, 43, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, 437

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово заст. гол. предс. д-ра МИРОНА Б. КУРОПАСЯ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь

д-р Мирон Б. Куропась, заст. гол. предс. УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ

Петро Дзюба, голова

Дмитро Пристай, секретар **Марія Сверида, касир**

Маємо на складі новий, дуже гарний мистецький альбом

ТВОРЧІСТЬ ІРИНИ БАНАХ-ТВЕРДОХЛІБ

Малярство, емаль, графіка, батік, вибійка, кераміка.

Текст українською і англійською мовами.

Видання Української Могилянсько-Мазепинської Академії Наук, Серія Біо-Бібліографії ч. 3, Торонто, 1987, друком Гармоні Прінтінґ, сторінок 206.

Альбом є великого формату, виданий на доброму папері; містить в собі 75 чудових кольорових репродукцій, вступне слово двох науковців та автобіографію мистця, як також статтю мистця про текстильні вибійки-мальованки.

Ціна 30.00 дол.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

УВАГА! **УВАГА!**

Члени Конвенційної Комісії УНСоюзу БАЛТИМОР-ВАШІНҐТОН, Д. К.

СХОДИНИ КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

— відбудуться —

в суботу, 24-го лютого 1990 року о годині 1-ій по пол. в приміщеннях дому „САМОПОМІЧ"

239 South Broadway, BALTIMORE, MD.

В програмі сходин обговорення всіх справ пов'язаних з підготовкою 32-ої Конвенції УНС, яка відбудеться **від 28-го травня до 2-го червня 1990 р. в готелі Гаєт-Рідженсі у Балтиморі.**

За дальшими інформаціями прошу звертатися до **головного радного Евгена Іванцева,** керівника Бюра УНС у Вашінґтоні, **телефон: (202) 347-8629**

Головний Екзекутивний Комітет УНС

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий ..."
   — Лорд Томас Деннінґ
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками"
   Професор Віллєм Ваґенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з леґальної психології", Вид. Гарвардського Університету
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде повішений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного"
   — Патрик Бюкенан
4. „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янука і поведінку Відділу спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) в нашій країні".
   — Конґресмен Джеймс Трафікант (демократ Огайо), „Конґресовий рекорд" з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса"
   — Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми осягнули багато. За свою подивогідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхіття-примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на

John Demjanjuk Defense Fund

P.O. Box 92819

Cleveland, Ohio 44192

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

звертається до УКРАЇНЦІВ в ДІЯСПОРІ присилати грошеві пожертви на закуп і перевезення в Україну ліків, вітамін, харчів, одягу тощо для хворючих від надмірної радіяції дітей в Україні

Моя пожертва ____________ дол.

Чек виписувати на Children of Chornobyl Relief Fund

____

Ім'я і прізвище

____

Адреса

Пожертви просимо висилати на адреси

Children of Chornobyl Relief Fund or Rukh Fund
c/o Ukrainian National Ass'n
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

або

Children of Chornobyl Relief Fund or Rukh Fund
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078

УПРАВА ФОНДУ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ
Проф. Тарас Гунчак, голова

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 18-го ЛЮТОГО 1990 р.

Трой, Н. Й. Річні загальні збори 191-го Відд. Б-ва св. о. Миколая, о год. 6-ій веч. в залі УКЦеркви при 459 — 2-га вул. Опісля місячні наради та вибір делеґата і заступника на 32-гу Конвенцію УНС. — За управу: Д. Коцан, секр.

Чикаґо, Ілл. Річні збори 114-го Відд. ім. св. Володимира о год. 12-ій дня в парафіяльній залі св. Володимира, 2250 В. Кортез. Після зборів відбудуться звичайні місячні збори та вибір делеґатів і заступників на 32-гу Конвенцію УНС. Проситься всіх членів взяти участь. По зборах перекуска — Управа.

СУБОТА, 24-го ЛЮТОГО 1990 р.

Ню Йорк, Н. Й. Звичайні загальні збори 19-го Відд. ім. Д. Галичина, о год. 12-ій дня в УНДомі при 140 Друга Авеню зі звичайним порядком нарад та вибором делеґата на 32-гу Конвенцію УНС. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться з півгодинним опізненням. — Г. Божик, предс., Р. Голіят, — секр.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори 375-го Відд., о год. 2-ій по пол. в Домі Округи при 5004 Old York Rd. По загальних зборах відбудуться звичайні збори на вибір делеґатів на 32-гу Конвенцію УНС. — М. Коршеньовський, гол., П. Тарнавський, секр.

НЕДІЛЯ, 25-го ЛЮТОГО 1990 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запорізька Січ 367-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в школі св. Йосафата, 940 Рідж вул. Схід. Вибір делеґата та заступника на 32-гу Конвенцію УНС. Проситься членів до участи. — Управа.

Воррен, Миш. Збори 20-го Відд. Т-ва Згода, о год. 3-ій по пол. в УКЦентрі, кім. ч. 4, 26601 Ryan Rd., Warren, Mich. По зборах вибір делеґатів на 32-гу Конвенцію УНС. Проситься членів до участи. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 2-го БЕРЕЗНЯ 1990 р.

Гемтрамк, Миш. Загальні збори 94-го Відд. ім. М. Шашкевича, о год. 7-ій веч. в домівці „Союзу Українок" при 27040 Раєн Рд. Порядок нарад: звіт з діяльности урядників та вибір нової управи на 1990 р. Після річних зборів відбудуться місячні на яких буде вибір делеґатів і заступників на 32-гу Конвенцію УНС. Проситься взяти участь в зборах. — В. Гнатчук, гол., Г. Татарська, секр.

НЕДІЛЯ, 4-го БЕРЕЗНЯ 1990 р.

Етобіко, Онт., Канада. Річні збори 402-го Відд. Т-ва ім. Т. Шевченка о год. 2-ій по пол. в домі Т. Шевченка при 482 Гарнер Авеню в Етобіко, Онт. На порядку нарад: звіти та вибір урядовців на 1990 р. і вибір делеґата та заступника делеґата на 32-гу Конвенцію УНСоюзу. — Анна Бурій, секр.

Чикаґо, Ілл. Річні збори 379-го Відд. Б-ва св. Юрія о год. 1-ій по пол. в приміщенні УКЦентру при 2247 В. Чикаґо Авеню в Чикаґо. Проситься всіх членів прибути та вирівняти свої вкладки. На порядку нарад: звіти за минулий рік, вибір урядовців на 1990 р. та вибір делеґатів і заступників делеґатів на 32-гу Конвенцію УНСоюзу. — В. Семків, секр.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори 216-го Відд. ім. Сірого Лева о год. 2:30 по пол. в домівці УНС при 5004 Н. Олд Йорк, Філядельфія, Па. На загальних зборах, зі звичайним порядком нарад, відбудеться вибір проводу відділу, а після зборів вибір делеґата і заступника на 32-гу Конвенцію УНС. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться з півгодинним опізненням і будуть правосильні. — За Управу: Ю. Богачевський, гол., Б. Одежинський, секр., Б. Коженьовський, касир.

Маємо ще на складі деякий запас книжки

Марії Лівицької

„НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ"

Накладом Наталі Лівицької-Холодної, Видання Комітету, Ню Йорк, 1972, сторін 355. Ціна 10.00 дол.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey residents add 6% sales tax.



Вже появилася книга

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„ТИСЯЧА РОКІВ ХРИСТИЯНСТВА НА УКРАЇНІ"

(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій і ілюстрацій (також кольорових), тверда обкладинка, люксусовий папір. Видання Смолоскипу, Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988, Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує додати до ціни 6% стейтового податку.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

п р о г о л о ш у є

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1990/1991

Згідно з рішенням Стипендійної Комісії у червні 1988 року

а) стипендії будуть призначені тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визнаних каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакалявра) і для ҐРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендії;

б) студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платить вкладку) принаймеше ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи признання стипендій:

1. **фінансова потреба**
2. **предмет студій**
3. **студійні досягнення**
4. **активність в українському громадському, а зокрема студентському житті**

До Канцелярії УНСоюзу треба прислати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:

31-го березня 1990 р. — виповнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР
1-го травня 1990 р. — всі вимінені ДОКУМЕНТИ і ФОТОЗНІМКУ.

Для набуття стипендійного формуляра пишіть на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯ НАГУМИК, член УНС Відд. 57-го ім. св. Петра і Павла в Коговс, Н.Й., померла 13-го січня 1990 року на 75-му році життя. Нар. 5-го лютого 1911 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку сина Михайла. Похорон відбувся 16-го січня 1990 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Вотерфорді, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

СТЕПАН ПУП, член УНС Відд. 106-го ім. св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл., помер 10-го січня 1990 року на 39-му році життя. Нар. 1951 року в Чикаґо, Ілл. Залишив у смутку батька матір, три сестри і трьох братів. Похорон відбувся на цвинтарі Елмвуд в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

МАРҐАРЕТА ЛАГОВИЙ, член УНС Відд. 305-го в Магоні Ситі, Па., померла 5-го січня 1990 року на 75-му році життя. Нар. 21-го січня 1913 року в Магоні Ситі, Па. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку дочку Сузан Янкус і сина Михайла. Похорон відбувся 10-го січня 1990 року на укр. цвинтарі св. Михайла в Магоні Ситі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Гентош, секр.

ЕВГЕНІЯ МІЧЕНЕР, член УНС Відд. 123-го ім. св. Марії в Скрентоні, Па., померла 1-го грудня 1989 року на 81-му році життя. Нар. 8-го вересня 1908 року в Скрентоні, Па. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку сина Ричарда, сестер Ольгу Ричард і Амелію Джонс та дальшу родину. Похорон відбувся 5-го грудня 1989 року на Фльориді.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ІВАН Р. БАРКЛІЙ, член УНС Відд. 113-го в Деррі, Па., помер 10-го листопада 1989 року на 62-му році життя. Нар. 3-го серпня 1927 року в Латробі, Па. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марторі. Похорон відбувся 13-го листопада 1989 року на Колс Семетері в Деррі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ КОСАРЕВИЧ, член УНС Відд. 471-го ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, Кве., померла 18-го грудня 1989 року на 90-му році життя. Нар. 26-го листопада 1899 року в Золочеві, Україна. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку дочку Віру Дубас з мужем Павлом; внуків Ореста, Ярослава і Даню та правнуків Юрка, Таню і Павлуся. Похорон відбувся 22-го грудня 1989 року на цвинтарі Кот де Неж в Монтреалі, Кве., Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар